

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 63

12 października 2020

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2020/C 339/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2020/C 339/02	Sprawa C-325/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 22 lipca 2020 r. – Conseil national des centres commerciaux / Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales	2
2020/C 339/03	Sprawa C-333/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 22 lipca 2020 r. – Berlin Chemie A. Menarini SRL / Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București	2
2020/C 339/04	Sprawa C-337/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 23 lipca 2020 r. – DM, LR / Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence	3
2020/C 339/05	Sprawa C-340/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 24 lipca 2020 r. – Bank Sepah / Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited	4
2020/C 339/06	Sprawa C-341/20: Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska	4

2020/C 339/07	Sprawa C-342/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 23 lipca 2020 r. – A SCPI	6
2020/C 339/08	Sprawa C-344/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) w dniu 27 lipca 2020 r. – L.F. / S.C.R.L.	6
2020/C 339/09	Sprawa C-347/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa (Łotwa) w dniu 28 lipca 2020 r. – SIA Zinātnes parks / Finanšu ministrija	7
2020/C 339/10	Sprawa C-353/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de l'Entreprise du Hainaut, division de Charleroi (Belgia) w dniu 31 lipca 2020 r. – Skeyes / Ryanair DAC, dawniej Ryanair Ltd	8
Sąd		
2020/C 339/11	Sprawa T-758/14 RENV: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Infineon Technologies / Komisja [Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Rynek czipów do kart – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE – Wymiana wrażliwych informacji handlowych – Nieograniczone prawo orzekania – Obliczenie kwoty grzywny – Uwzględnienie uczestnictwa tylko w części dwustronnych kontaktów między konkurentami]	10
2020/C 339/12	Sprawa T-429/18: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – BRF i SHB Comercio e Industria de Alimentos / Komisja [Zdrowie publiczne – Szczegółowe przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi – Zmiana wykazu zakładów z państw trzecich, z których dozwolony jest przywóz określonych produktów pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do niektórych zakładów z Brazylii – Artykuł 12 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 854/2004 – Komitologia – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Uprawnienia Komisji – Równość traktowania – Proporcjonalność]	11
2020/C 339/13	Sprawa T-490/18: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Neda Industrial Group / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej – Zamrożenie środków finansowych – Pozostawienie nazwy strony skarżącej w wykazach osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Obowiązek uzasadnienia – Naruszenie prawa – Błąd w ocenie – Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności]	11
2020/C 339/14	Sprawa T-661/18: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Securitec / Komisja [Zamówienia publiczne na usługi – Postępowanie przetargowe – Konserwacja instalacji systemów bezpieczeństwa w budynkach zajmowanych lub zarządzanych przez Komisję Europejską w Belgii i Luksemburgu – Odrzucenie oferty jednego z oferentów – Udzielenie zamówienia innemu oferentowi – Kryteria wyboru – Niezgodność z prawem warunku specyfikacji istotnych warunków zamówienia – Równość traktowania]	12
2020/C 339/15	Sprawa T-748/18: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Glimarpol / EUIPO – Metar (Narzędzie pneumatyczne) [Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający narzędzie pneumatyczne – Wcześniejszy wzór – Dowód ujawnienia – Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Podstawa unieważnienia – Indywidualny charakter – Odmienne całościowe wrażenie – Artykuł 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002]	13
2020/C 339/16	Sprawa T-38/19.: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Portugalia / Komisja [EFGR i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Nieprzestrzeganie zasad wzajemnej zgodności – Tolerancja i łagodzenie w dziedzinie sankcji – Ryczałtowa korekta finansowa – Ocena szkody finansowej dla Unii – Proporcjonalność – Uzasadnione oczekiwania]	14

2020/C 339/17	Sprawa T-138/19: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – WH / EUIPO [Służba publiczna – Urzędnicy – Postępowanie w sprawie awansu w 2018 r. – Decyzja o nieawansowaniu – Skarga o stwierdzenie nieważności – Uchybienie wymogom formalnym – Artykuły 76 i 78 ust. 6 regulaminu postępowania przed Sądem – Dopuszczalność – Prawo do obrony – Obowiązek uzasadnienia – Porównanie osiągnięć]	14
2020/C 339/18	Sprawa T-186/19: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r.– Zubedi / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Błąd w ocenie]	15
2020/C 339/19	Sprawa T-305/19: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Welmax + / EUIPO – Valmex Medical Imaging (welmax) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy welmax – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy valmex – Termin do wniesienia odwołania do izby odwoławczej – Przekroczenie terminu – Rozpoczęcie biegu terminu – Doręczenie – Dowód nadania przesyłką poleconą – Powiadomienie dokonane za pomocą środków elektronicznych – Niedochowanie obowiązku uiszczenia opłaty za odwołanie w terminie – Odwołanie uznane za niewniesione – Zakres wezwań do uzupełnienia braków – Artykuł 68 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 23, 56 – 58 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625]	16
2020/C 339/20	Sprawa T-533/19: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Artur Florêncio & Filhos, Affsports / EUIPO – Anadeco Gestion (sflooring) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego sflooring – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy T-FLOORING – Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego – Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2017/1001]	16
2020/C 339/21	Sprawa T-605/19: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – EP / Komisja [Służba publiczna – Urzędnicy – Postępowanie w sprawie awansu 2018 – Decyzja o nieprzyznaniu awansu – Artykuł 45 regulaminu pracowniczego – Obowiązek uzasadnienia – Porównanie osiągnięć]	17
2020/C 339/22	Sprawa T-659/19: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – FF Group Romania / EUIPO – KiK Textilien und Non-Food (_kix) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego _kix – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy kik – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 47 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001]	18
2020/C 339/23	Sprawa T-686/19: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Euroapotheca / EUIPO – General Nutrition Investment (GNC LIVE WELL) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy GNC LIVE WELL – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2017/2001]	18
2020/C 339/24	Sprawa T-696/19: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Moins de migraine pour vivre mieux – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	19
2020/C 339/25	Sprawa T-697/19: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben.) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Weniger Migräne. Mehr vom Leben. – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	20

2020/C 339/26	Sprawa T-800/19: Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Austria Tabak / EUIPO – Mignot & De Block (AIR) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy AIR – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2017/1001 – Zmiana charakteru odróżniającego]	20
2020/C 339/27	Sprawy połączone T-347/19 i T-348/19: Postanowienie Sądu z dnia 3 lipca 2020 r. – Falqui i Poggiolini / Parlament [Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalna – Szczególny status posła do Parlamentu Europejskiego – Posłowie do Parlamentu Europejskiego wybrani w okręgach włoskich – Przyjęcie przez Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (prezydium izby deputowanych, Włochy) uchwały nr 14/2018 w sprawie emerytur – Zmiana wysokości emerytur – Skargi oczywiście niedopuszczalne]	21
2020/C 339/28	Sprawy połączone T-395/19, T-396/19, T-405/19, T-408/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-443/19, T-455/19, od T-458/19 do T-462/19, T-464/19, T-469/19 i T-477/19: Postanowienie Sądu z dnia 3 lipca 2020 r. – Tognoli i in. / Parlament [Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalna – Szczególny status posła do Parlamentu Europejskiego – Posłowie do Parlamentu Europejskiego wybrani w okręgach włoskich – Przyjęcie przez Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (prezydium izby deputowanych, Włochy) uchwały nr 14/2018 w sprawie emerytur – Zmiana wysokości emerytur – Skargi oczywiście niedopuszczalne]	22
2020/C 339/29	Sprawa T-470/20: Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2020 r. – DD / FRA	22
2020/C 339/30	Sprawa T-498/20: Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2020 r. – Diego / EUIPO – Forbo Financial Services (WOOD STEP LAMINATE FLOORING)	24
2020/C 339/31	Sprawa T-514/20: Skarga wniesiona w dniu 15 sierpnia 2020 r. – Uno / Komisja	25
2020/C 339/32	Sprawa T-516/20: Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2020 r. – Mandelay / EUIPO – Qx World (QUEST 9)	25
2020/C 339/33	Sprawa T-517/20: Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2020 r. – VF International / EUIPO – National Geographic Society (NATIONAL GEOGRAPHIC)	26
2020/C 339/34	Sprawa T-518/20: Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2020 r. – VF International / EUIPO – National Geographic Society (NATIONAL GEOGRAPHIC)	27
2020/C 339/35	Sprawa T-523/20: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2020 r. – Setarcos Consulting / EUIPO (Blockchain Island)	28
2020/C 339/36	Sprawa T-526/20: Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2020 r. – Devin / EUIPO – Haskovo Chamber of Commerce and Industry (DEVIN)	28
2020/C 339/37	Sprawa T-528/20: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2020 r. – Kočner / Europol	29
2020/C 339/38	Sprawa T-529/20: Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2020 r. – LR / EBI	30
2020/C 339/39	Sprawa T-531/20: Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2020 r. – Wolf Oil / EUIPO – Rolf Lubricants (ROLF)	31
2020/C 339/40	Sprawa T-542/20: Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2020 r. – Stada Arzneimittel / EUIPO – Pfizer (RUXIMBLIS)	32

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2020/C 339/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 329 z 5.10.2020

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 320 z 28.9.2020

Dz.U. C 313 z 21.9.2020

Dz.U. C 304 z 14.9.2020

Dz.U. C 297 z 7.9.2020

Dz.U. C 287 z 31.8.2020

Dz.U. C 279 z 24.8.2020

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 22 lipca 2020 r. – Conseil national des centres commerciaux / Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales

(Sprawa C-325/20)

(2020/C 339/02)

*Język postępowania: francuski***Sąd odsyłający**

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Conseil national des centres commerciaux*Strona przeciwna:* Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales**Pytanie prejudycjalne**

Czy art. 14 ust. 6 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwala on na obecność w składzie organu kolejalnego, właściwego do wydania zgody w sprawie pozwolenia na prowadzenie działalności handlowej, eksperta reprezentującego środowisko gospodarcze, którego rola ogranicza się do przedstawienia sytuacji środowiska gospodarczego na danym obszarze oddziaływania handlowego i wpływu przedsięwzięcia na to środowisko, bez brania udziału w głosowaniu w sprawie wniosku o pozwolenie?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 376, s. 36.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 22 lipca 2020 r. – Berlin Chemie A. Menarini SRL / Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Sprawa C-333/20)

(2020/C 339/03)

*Język postępowania: rumuński***Sąd odsyłający**

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Berlin Chemie A. Menarini SRL

Druga strona postępowania: Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Interwenient: Berlin Chemie AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla uznania, że spółka, która dokonuje dostawy towarów na terytorium państwa członkowskiego innego niż to, w którym ma siedzibę działalności gospodarczej, ma – w rozumieniu art. 44 zdanie drugie dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ i art. 11 rozporządzenia Rady nr 282/2011 – stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w państwie, w którym dokonuje dostawy towarów, konieczne jest, aby zaplecze personalne i techniczne wykorzystywane przez nią na terytorium tego ostatniego państwa stanowiło jej własność, czy też jest wystarczające, aby spółka ta miała bezpośredni i stały dostęp do takiego zaplecza personalnego i technicznego za pośrednictwem innej spółki powiązanej, kontrolowanej przez nią, gdyż posiada większość udziałów w niej?
- 2) Czy dla uznania, że spółka, która dokonuje dostawy towarów na terytorium państwa członkowskiego innego niż to, w którym ma siedzibę działalności gospodarczej, ma – w rozumieniu art. 44 zdanie drugie dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i art. 11 rozporządzenia Rady nr 282/2011⁽²⁾ – stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w państwie, w którym dokonuje dostawy towarów, konieczne jest, aby domniemane stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej bezpośrednio uczestniczyło w decyzjach dotyczących dostawy towarów, czy też jest wystarczające, że spółka ta posiada w państwie, w którym dokonuje dostawy towarów, zaplecze techniczne i personalne udostępnione jej w ramach umów zawartych z innymi spółkami, których przedmiotem jest działalność w zakresie marketingu, regulacji, reklamy, magazynowania i reprezentacji, mogąca mieć bezpośredni wpływ na wielkość sprzedaży?
- 3) Czy w ramach wykładni art. 44 zdanie drugie dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i art. 11 rozporządzenia Rady nr 282/2011 możliwość bezpośredniego i stałego dostępu podatnika do zaplecza technicznego i personalnego innego podatnika powiązanego, którego on kontroluje, wyklucza możliwość uznania tej ostatniej spółki powiązanej za usługodawcę na rzecz utworzonego w ten sposób stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2011, L 77, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 23 lipca 2020 r. – DM, LR / Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM)
Alpes-Provence**

(Sprawa C-337/20)

(2020/C 339/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: DM, LR

Druga strona postępowania kasacyjnego: Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 58 dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wprowadza on w odniesieniu do nieautoryzowanych lub nieprawidłowo wykonanych transakcji płatniczych system odpowiedzialności dostawcy usług płatniczych wykluczający wszelkie powództwa z tytułu odpowiedzialności cywilnej na podstawie prawa powszechnego, oparte na tych samych okolicznościach faktycznych, na niewypełnieniu przez tego usługodawcę obowiązków nałożonych na niego na mocy prawa krajowego, w szczególności w przypadku, gdy użytkownik usług płatniczych nie zgłosił dostawcy usług płatniczych w ciągu 13 miesięcy od obciążenia konta, że transakcja płatnicza nie była autoryzowana lub została nieprawidłowo wykonana?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy ten sam artykuł stoi na przeszkodzie temu, by poręczyciel użytkownika usług płatniczych powoływał się, w oparciu o te same okoliczności faktyczne, na odpowiedzialność cywilną na podstawie prawa powszechnego dostawcy usług płatniczych, korzystającego z poręczenia, w celu zakwestionowania kwoty zabezpieczonego długu?

(¹) Dz.U. 2007, L 319, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 24 lipca 2020 r. – Bank Sepah / Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited**

(Sprawa C-340/20)

(2020/C 339/05)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Bank Sepah

Druga strona postępowania kasacyjnego: Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

Pozostali uczestnicy postępowania: Procureur général près la Cour de cassation

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 lit. h) i j) oraz art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 (¹), art. 1 lit. i) i h) oraz art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 961/2010 (²), a także art. 1 lit. k) i j) oraz art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 267/2012 (³) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie zastosowaniu wobec zamrożonych aktywów, bez uprzedniego uzyskania zezwolenia właściwego organu krajowego, środka, który nie wywołuje skutku w postaci wstąpienia wierzyciela w prawa i obowiązki dłużnika, takim jak zabezpieczenie sądowe lub zajęcie zabezpieczające, przewidziane we francuskim kodeksie cywilnego postępowania egzekucyjnego?
- 2) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie okoliczność, że podstawa wierzytelności podlegającej odzyskaniu od osoby lub podmiotu, którego aktywa zostały zamrożone, nie jest związana z irańskimi programami jądrowym i pocisków balistycznych, a zaistniała przed przyjęciem rezolucji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych nr 1737 (2006) z dnia 23 grudnia 2006 r.?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczące środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2007, L 103, s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. 2010, L 281, s. 1).

(³) Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. 2012, L 88, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska

(Sprawa C-341/20)

(2020/C 339/06)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Moro, A. Armenia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- Komisja wnosi do Trybunału o stwierdzenie, że Republika Włoska, przyznając zwolnienie z podatku akcyzowego od paliw silnikowych wykorzystywanych przez jednostki pływające prywatnej żeglugi niehandlowej wyłącznie jeżeli jednostki te są przedmiotem umowy czarterowej, niezależnie od rzeczywistego ich wykorzystania, uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/96/WE ⁽¹⁾.
- Komisja wnosi ponadto o obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Artykuł 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej przewiduje, że państwa członkowskie zwalniają od podatku produkty energetyczne dostarczane w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi na wodach terytorialnych Unii (włącznie z połowami), z wyłączeniem prywatnej żeglugi niehandlowej. Z definicji prywatnej żeglugi handlowej zawartej w cytowanym przepisie wynika, że zwolnienie jest zastrzeżone dla rekreacyjnych jednostek pływających wykorzystywanych do odpłatnego świadczenia usług w celach handlowych. Zachowuje to ważność zarówno wówczas gdy użytkownikiem jednostki pływającej jest jej właściciel jak też gdy jest nim najemca lub podmiot czarterujący.
2. Pojęcie użytkownika zostało wyjaśnione w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2011 r., Haltergemeinschaft, C-250/10 ⁽²⁾, zgodnie z którym w ramach najmu lub czarteru do celów przyznania lub odmowy odnośnego zwolnienia użytkownikiem, którego należy brać pod uwagę jest najemca lub podmiot czarterujący a nie wynajmujący lub oddający w czarter. Z wyroku tego wynika także, że aby skorzystać ze zwolnienia nie wystarcza, aby czarter był uznany jako taki za działalność gospodarczą oddającego w czarter, gdyż istotne jest zbadanie, w jaki sposób wykorzystuje jednostkę pływającą podmiot czarterujący. A zatem istotne są końcowy użytkownik i ostateczne wykorzystanie jednostki pływającej, a wykorzystanie to musi służyć „bezpośrednio do odpłatnego świadczenia usług”, aby możliwe było skorzystanie z prawa do zwolnienia, jak przypomniał Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 13 lipca 2017 r., Vakarų Baltijos laivų statykla, C-151/16 ⁽³⁾.
3. Do celów zastosowania odnośnego zwolnienia konieczne jest zatem dokonanie analizy w każdym poszczególnym przypadku jakie jest rzeczywiste wykorzystanie rekreacyjnej jednostki pływającej.
4. Tymczasem z analizy włoskich uregulowań, które wdrażają odnośne zwolnienie jak i z odpowiedzi na wezwanie do usunięcia uchybienia i na uzasadnioną opinię wynika, że odmowa zwolnienia lub jego przyznanie następują niezależnie od rzeczywistego wykorzystania jednostki pływającej.
5. W niniejszej skardze Komisja uznaje, że we Włoszech zastosowanie odnośnego zwolnienia jest sprzeczne z art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/96/WE.
6. Komisja podnosi w szczególności, że włoskie organy podatkowe do celów przyznania zwolnienia lub jego odmowy nie dokonują w każdym poszczególnym przypadku oceny sposobu, w jaki jest rzeczywiście wykorzystywana jednostka pływająca. Włoskie organy twierdzą w istocie, że taka ocena jest dokonywana z uwzględnieniem elementów uregulowań sektorowych, mających wyłączenie na celu ułatwienie tej oceny, takich jak fakt, że żegluga odbywa się w ramach typowej umowy czarteru czy też umowy najmu lub czarteru doraźnego. Włoskie organy twierdzą jednak, że w przypadku czarteru zwolnienie powinno być przyznane podmiotom gospodarczym świadczącym usługi żeglugi morskiej, a należy go odmówić podmiotom dokonującym najmu i doraźnego czarteru. Stwierdzając, że przyznanie zwolnienia lub jego odmowa powinny następować na podstawie rodzaju zawartej umowy, a zatem in abstracto, włoskie organy potwierdzają, że nie badają in concreto, czy zwolnienie zostało przyznane temu, kto ma do tego prawo, a odmówione podmiotowi, któremu takie prawo nie przysługuje.
7. Z wyjątkiem czarteru, w przypadku najmu i doraźnego czarteru wyłączona jest zatem jakkolwiek możliwość przyznania zwolnienia, także wówczas gdy w rzeczywistości jednostka pływająca może być wykorzystane przez użytkownika końcowego bezpośrednio do odpłatnego świadczenia usług, a bez znaczenia pozostaje w tym względzie to, że wynajmujący lub oddający w doraźny czarter ma sam zamiar prowadzić działalność żeglugową. Doraźny czarter nie jest we włoskim porządku prawnym uznawany w istocie za możliwe wykorzystanie jednostki pływającej w celach handlowych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. 2003, L 283, s. 51).

⁽²⁾ EU:C:2011:862, pkt 22.

⁽³⁾ EU:C:2017:537, pkt 29 i 30.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 23 lipca 2020 r. – A SCPI

(Sprawa C-342/20)

(2020/C 339/07)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Helsingin hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A SCPI

Druga strona postępowania: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49, 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowym przepisom prawnym, na mocy których wyłącznie utworzone w formie kontraktowej zagraniczne otwarte fundusze inwestycyjne mogą być traktowane tak samo jak zwolnione z podatku od dochodu fińskie fundusze inwestycyjne, wskutek czego zagraniczne fundusze inwestycyjne, które pod względem swojej formy nie są utworzone w formie kontraktowej, podlegają w Finlandii podatkowi pobieranemu u źródła, mimo że między ich sytuacją a sytuacją fińskich funduszy inwestycyjnych nie występują żadne znaczące obiektywne różnice?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) w dniu 27 lipca 2020 r. – L.F. / S.C.R.L.

(Sprawa C-344/20)

(2020/C 339/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: L.F.

Strona pozwana: S.C.R.L.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (¹) należy interpretować w ten sposób, że religia i przekonania są dwoma aspektami tego samego chronionego kryterium, czy też przeciwnie, w ten sposób, że religia i przekonania tworzą odrębne kryteria, a mianowicie z jednej strony kryterium religii, w tym związane z nią przekonania, a z drugiej strony kryterium przekonań, bez względu na ich charakter?
- 2) W przypadku, gdyby art. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należało interpretować w ten sposób, że religia i przekonania są dwoma aspektami tego samego kryterium chronionego, czy okoliczność ta stoi na przeszkodzie temu, aby na podstawie art. 8 tej dyrektywy, w celu zapobieżenia obniżeniu poziomu ochrony przed dyskryminacją, sąd krajowy nadal interpretował przepis prawa krajowego, takiego jak przepis art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 10 maja 2007 r. o zwalczaniu określonych form dyskryminacji, w ten sposób, iż przekonania religijne, światopoglądowe i polityczne stanowią odrębne kryteria chronione?

- 3) Czy art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy można interpretować w ten sposób, że znajdujące się w regulaminie pracy przedsiębiorstwa postanowienie zakazujące pracownikom „*wyrażania w jakikolwiek sposób, poprzez wypowiedzi, ubiór lub w inny sposób, swoich przekonań religijnych, światopoglądowych lub politycznych, bez względu na ich charakter*”, stanowi bezpośrednią dyskryminację, jeżeli w wyniku konkretnego zastosowania tego postanowienia wewnętrznego:
- a) pracownica, która pragnie korzystać z wolności religii poprzez widoczne noszenie symbolu (łączonego z daną religią), w niniejszym przypadku chusty na głowę, jest traktowana w sposób mniej korzystny niż inny pracownik, który nie wyznaje żadnej religii, nie posiada żadnych przekonań światopoglądowych oraz nie manifestuje żadnej przynależności politycznej i z tego względu nie ma potrzeby noszenia jakiegokolwiek symbolu politycznego, światopoglądowego lub religijnego?
  - b) pracownica, która pragnie korzystać z wolności religii poprzez widoczne noszenie symbolu (łączonego z daną religią), w niniejszym przypadku chusty na głowę, jest traktowana w sposób mniej korzystny niż inny pracownik posiadający określone przekonania światopoglądowe lub polityczne, ale u którego potrzeba publicznego manifestowania przez noszenie symbolu (łączonego z nimi) jest mniejsza lub wręcz nieistniejąca?
  - c) pracownica, która pragnie korzystać z wolności religii poprzez widoczne noszenie symbolu (łączonego z daną religią), w niniejszym przypadku chusty na głowę, jest traktowana w sposób mniej korzystny niż inny pracownik, wyznający inną religię, albo nawet tę samą, ale u którego potrzeba publicznego manifestowania przez noszenie symbolu (łączonego z daną religią) jest mniejsza lub nieistniejąca?
  - d) wychodząc z założenia, że przekonanie nie musi mieć charakteru religijnego, światopoglądowego lub politycznego, lecz może mieć inny charakter (artystyczny, estetyczny, sportowy, muzyczny, itp.), pracownica, która pragnie korzystać z wolności religii poprzez widoczne noszenie symbolu (łączonego z daną religią), w niniejszym przypadku chusty na głowę, jest traktowana w sposób mniej korzystny niż inny pracownik posiadający inne przekonania niż przekonania religijne, światopoglądowe lub polityczne, i który manifestuje je za pomocą ubioru?
  - e) wychodząc z założenia, że negatywny aspekt swobody wyrażania swoich przekonań religijnych oznacza również, iż jednostka nie może być zobowiązana do ujawnienia swojej przynależności lub przekonań religijnych, pracownica, która pragnie korzystać z wolności religii poprzez noszenie chusty na głowę, która to sama w sobie nie jest jednoznacznym symbolem tej religii z uwagi na to, że inna pracownica mogłaby nosić ją ze względów estetycznych, kulturalnych lub nawet ze względów zdrowotnych i która niekoniecznie różni się od zwykłej bandany, jest traktowana w sposób mniej korzystny niż inny pracownik, manifestujący swoje przekonania religijne, światopoglądowe lub polityczne w wypowiedziach, ponieważ w przypadku pracownicy noszącej chustę na głowę prowadzi to do jeszcze głębszego naruszenia wolności religii na podstawie art. 9 ust. 1 EPKC, biorąc pod uwagę, że jeśli podejść do tego bez uprzedzeń, charakter religijny chusty na głowę nie jest oczywisty i najczęściej ujawnia się tylko wtedy, gdy nosząca ją osoba jest zmuszona do przedstawienia swojej motywacji pracodawcy?
  - f) pracownica, która pragnie korzystać z wolności religii poprzez widoczne noszenie symbolu (łączonego z daną religią), w niniejszym przypadku chusty na głowę, jest traktowana w sposób mniej korzystny niż inny pracownik mający takie same przekonania, który zdecydował się na ich uzewnętrznienie poprzez noszenie brody (przy czym zachowanie takie nie jest wyraźnie zakazane przez postanowienie wewnętrzne, w przeciwieństwie do wyrażania przekonań za pomocą ubrania)?

(¹) Dz.U. 2000, L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa (Łotwa) w dniu 28 lipca 2020 r. – SIA Zinātnes parks / Finanšu ministrija

(Sprawa C-347/20)

(2020/C 339/09)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā rajona tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA Zinātnes parks

Druga strona postępowania: Finanšu ministrija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „subskrybowanego kapitału zakładowego” zawarte w art. 2 pkt 18 lit. a) rozporządzenia Komisji nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (⁽¹⁾), w związku z innymi przepisami prawa Unii dotyczącymi działalności spółek, należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia subskrybowanego kapitału zakładowego należy się oprzeć jedynie na informacjach, które zostały ujawnione w sposób przewidziany w prawie krajowym każdego państwa członkowskiego, biorąc pod uwagę, że w konsekwencji informacje te należy uznać za wywołujące skutek dopiero od tej chwili?
- 2) Czy przy ocenie pojęcia „przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji”, o którym mowa w art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, należy przywiązywać wagę do wymogów określonych w ramach procedury wyboru projektów finansowanych z funduszy europejskich, dotyczących tego, jakie dokumenty należy przedstawić w celu wykazania sytuacji finansowej danego przedsiębiorstwa?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na drugie pytanie prejudycjalne, czy przepisy krajowe dotyczące wyboru projektów, które stanowią, że wnioski dotyczące projektów nie mogą być przedmiotem wyjaśnień po ich złożeniu, są zgodne z zasadami przejrzystości i niedyskryminacji określonymi w art. 125 ust. 3 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (⁽²⁾)?

(⁽¹⁾) Dz.U. 2014, L 187, s. 1.

(⁽²⁾) Dz.U. 2013, L 347, s. 320.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de l'Entreprise du Hainaut, division de Charleroi (Belgia) w dniu 31 lipca 2020 r. – Skeyes / Ryanair DAC, dawniej Ryanair Ltd

(Sprawa C-353/20)

(2020/C 339/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de l'Entreprise du Hainaut, division de Charleroi

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Skeyes

Strona pozwana: Ryanair DAC, dawniej Ryanair Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie nr 550/2004 (⁽¹⁾), a w szczególności jego art. 8, należy interpretować w ten sposób, że pozwala ono państwom członkowskim na wyłączenie spod kontroli sądów podnoszonych naruszeń obowiązku zapewnienia służb ruchu lotniczego przez instytucję zapewniającą te służby, czy też przepisy rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że zobowiązują one państwa członkowskie do zapewnienia skutecznego środka prawnego w przypadku podnoszonych naruszeń, z uwzględnieniem charakteru zapewnianych służb?

2) Czy rozporządzenie nr 550/2004 – w zakresie, w jakim stanowi ono, że „[z]apewnianie służby żeglugi powietrznej, jak określono w niniejszym rozporządzeniu, jest powiązane z pełnieniem funkcji organu publicznego niemając[ych] natury ekonomicznej, która uzasadniałaby stosowanie zasad konkurencji [przewidzianych w] trakta[cie]” – należy interpretować w ten sposób, że wyklucza ono nie tylko stosowanie samych reguł konkurencji, lecz również wszelkich innych przepisów mających zastosowanie do przedsiębiorstw publicznych działających na rynku towarów i usług, które mają pośredni wpływ na konkurencję, takich jak te zakazujące ograniczania swobody prowadzenia działalności gospodarczej i świadczenia usług?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służby żeglugi powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie w sprawie zapewniania służb) (Dz.U. 2004, L 96, s. 10).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Infineon Technologies / Komisja

(Sprawa T-758/14 RENV) ⁽¹⁾

[Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Rynek czipów do kart – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE – Wymiana wrażliwych informacji handlowych – Nieograniczone prawo orzekania – Obliczenie kwoty grzywny – Uwzględnienie uczestnictwa tylko w części dwustronnych kontaktów między konkurentami]

(2020/C 339/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Infineon Technologies AG (Neubiberg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Dreher, T. Lübbig i M. Klusmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Biolan, A. Dawes i J. Norris, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i zmierzające, tytułem głównym, do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2014) 6250 final z dnia 3 września 2014 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.39574 – Chipy do kart) oraz, tytułem subsydiarnym, do obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżącą

Sentencja

- 1) Kwota grzywny nałożonej na Infineon Technologies w art. 2 akapit pierwszy lit. a) decyzji Komisji C(2014) 6250 final z dnia 3 września 2014 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.39574 – Chipy do kart) zostaje ustalona na 76 871 600 EUR.
- 2) Infineon Technologies i Komisja Europejska pokrywają własne koszty, w tym koszty poniesione w ramach początkowego postępowania przed Sądem w sprawie T-758/14, koszty poniesione w ramach postępowania odwoławczego w sprawie C-99/17 P i koszty poniesione w postępowaniu w trybie przekazania do ponownego rozpoznania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 30.3.2015

**Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – BRF i SHB Comercio e Industria de Alimentos / Komisja
(Sprawa T-429/18) ⁽¹⁾**

[Zdrowie publiczne – Szczegółowe przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi – Zmiana wykazu zakładów z państw trzecich, z których dozwolony jest przywóz określonych produktów pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do niektórych zakładów z Brazylii – Artykuł 12 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 854/2004 – Komitologia – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Uprawnienia Komisji – Równość traktowania – Proporcjonalność]

(2020/C 339/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BRF SA (Itajaí, Brazylia) i SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA (Itajaí) (przedstawiciele: adwokaci D. Arts i G. van Thuyne)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Lewis, B. Eggers i B. Hofstötter, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/700 z dnia 8 maja 2018 r. zmieniającego wykazy zakładów z państwa trzeciego, z których dozwolony jest przywóz wymienionych produktów pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do niektórych zakładów z Brazylii (Dz.U. 2018, L 118, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) BRF SA i SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA zostają obciążone kosztami Komisji, w tym kosztami postępowania w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 341 z 24.9.2018.

**Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Neda Industrial Group / Rada
(Sprawa T-490/18) ⁽¹⁾**

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej – Zamrożenie środków finansowych – Pozostawienie nazwy strony skarżącej w wykazach osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Obowiązek uzasadnienia – Naruszenie prawa – Błąd w ocenie – Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności]

(2020/C 339/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Neda Industrial Group (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat L. Vidal)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady (WPZiB) 2018/833 z dnia 4 czerwca 2018 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2018, L 140, s. 87) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/827 z dnia 4 czerwca 2018 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2018, L 140, s. 3) w zakresie, w jakim akty te dotyczą strony skarżącej, a po drugie, pisma z dnia 6 czerwca 2018 r. skierowanego przez Radę do strony skarżącej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady (WPZiB) 2018/833 z dnia 4 czerwca 2018 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/827 z dnia 4 czerwca 2018 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim dotyczą one Neda Industrial Group.
- 2) Skutki decyzji 2018/833 zostają utrzymane w mocy w odniesieniu do Neda Industrial Group do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego 2018/827.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje odrzucona.
- 4) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 399 z 5.11.2018.

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Securitec / Komisja

(Sprawa T-661/18) (¹)

[Zamówienia publiczne na usługi – Postępowanie przetargowe – Konserwacja instalacji systemów bezpieczeństwa w budynkach zajmowanych lub zarządzanych przez Komisję Europejską w Belgii i Luksemburgu – Odrzucenie oferty jednego z oferentów – Udzielenie zamówienia innemu oferentowi – Kryteria wyboru – Niezgodność z prawem warunku specyfikacji istotnych warunków zamówienia – Równość traktowania]

(2020/C 339/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Securitec (Livange, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokat P. Peuvrel)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Ilkova, A. Katsimerou i J. Estrada de Solà, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji z dnia 7 września 2018 r. o odrzuceniu oferty złożonej przez skarżącą w odniesieniu do części nr 4 zamówienia będącego przedmiotem przetargu ograniczonego HR/R1/PR/2017/059 i dotyczącej „konserwacji instalacji systemów bezpieczeństwa w budynkach zajmowanych lub zarządzanych przez Komisję Europejską w Belgii i Luksemburgu”, a po drugie, decyzji Komisji z dnia 17 września 2018 r. o odmowie udzielenia skarżącej wyjaśnień, których zażądała w ramach tej procedury w dniu 11 września 2018 r.,

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 7 września 2018 r. o odrzuceniu oferty złożonej przez spółkę Securitec w odniesieniu do części nr 4 zamówienia będącego przedmiotem przetargu ograniczonego HR/R1/PR/2017/059 i dotyczącej „konserwacji systemów bezpieczeństwa w budynkach zajmowanych lub zarządzanych przez Komisję Europejską w Belgii i Luksemburgu” oraz decyzji Komisji z dnia 17 września 2018 r. o odmowie udzielenia spółce Securitec wyjaśnień, których zażądała w ramach tej procedury w dniu 11 września 2018 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 25 z 21.1.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Glimarpol/ EUIPO – Metar (Narzędzie pneumatyczne)

(Sprawa T-748/18) (¹)

[Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający narzędzie pneumatyczne – Wcześniejszy wzór – Dowód ujawnienia – Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Podstawa unieważnienia – Indywidualny charakter – Odmienne całościowe wrażenie – Artykuł 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002]

(2020/C 339/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Glimarpol sp. z o.o. (przedstawiciel: adwokat M. Kondrat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral i H. O'Neill, pełnomocnicy).

Interwenient popierający stronę pozwaną: Metar sp. z o.o. (Gliwice, Polska) (przedstawiciele: radcowie prawni R. Skubisz i M. Mazurek)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 października 2018 r. (sprawa R 1615/2017-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru pomiędzy Metarem a Glimarpolem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Glimarpol sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Metar sp. z o.o. pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 72 z 25.2.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Portugalia / Komisja(Sprawa T-38/19.)⁽¹⁾**[EFGR i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Nieprzestrzeganie zasad wzajemnej zgodności – Tolerancja i łagodzenie w dziedzinie sankcji – Ryczałtowa korekta finansowa – Ocena szkody finansowej dla Unii – Proporcjonalność – Uzasadnione oczekiwania]**

(2020/C 339/16)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, J. Saraiva de Almeida i P. Estêvão, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Rechená i A. Sauka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności części decyzji wykonawczej Komisji 2018/1841 z dnia 16 listopada 2018 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej określone wydatki dokonane przez państwa członkowskie z Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej (EFGR) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2018, L 298, s. 34).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika portugalska zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 103 z 18.3.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – WH / EUIPO(Sprawa T-138/19)⁽¹⁾**[Służba publiczna – Urzędnicy – Postępowanie w sprawie awansu w 2018 r. – Decyzja o nieawansowaniu – Skarga o stwierdzenie nieważności – Uchybienie wymogom formalnym – Artykuły 76 i 78 ust. 6 regulaminu postępowania przed Sądem – Dopuszczalność – Prawo do obrony – Obowiązek uzasadnienia – Porównanie osiągnięć]**

(2020/C 339/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: WH (przedstawiciel: adwokat E. Fontes Vila)

Strona pozwana: Urząd Unii europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Lukošūitė i K. Tóth, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji z dnia 18 lipca 2018 r., na mocy której EUIPO sporządził ostateczną listę urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu w 2018 r. w zakresie, w jakim decyzja ta nie zawierała nazwiska skarżącej oraz, po drugie, decyzji z dnia 18 grudnia 2018 r., na mocy której właściwy organ powołujący oddalił zażalenie złożone przez skarżącą na tę decyzję.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) WH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 148 z 29.4.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r.– Zubedi / Rada**(Sprawa T-186/19) ⁽¹⁾****[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Błąd w ocenie]**

(2020/C 339/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Khaled Zubedi (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: M. Lester, QC, i M. O’Kane, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i A. Limonet, pełnomocnicy)

Objet

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2019/87 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2019, L 18, s. 13) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/85 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2019, L 18, s. 4) w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego.

Dispositif

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Khaled Zubedi pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 187 z 3.6.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Welmax + / EUIPO – Valmex Medical Imaging (welmax)(Sprawa T-305/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy welmax – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy valmex – Termin do wniesienia odwołania do izby odwoławczej – Przekroczenie terminu – Rozpoczęcie biegu terminu – Doręczenie – Dowód nadania przesyłką poleconą – Powiadomienie dokonane za pomocą środków elektronicznych – Niedochowanie obowiązku uiszczenia opłaty za odwołanie w terminie – Odwołanie uznane za niewniesione – Zakres wezwań do uzupełnienia braków – Artykuł 68 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 23, 56 – 58 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625]

(2020/C 339/19)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Welmax + sp. z o.o. sp.k. (Poznań, Polska) (przedstawiciel: M. Machyński, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Valmex Medical Imaging GmbH (Augsburg, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 marca 2019 r. (sprawa R 2245/2018-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Valmex Medical Imaging a Welmax +.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Welmax + sp. z o.o. sp.k. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 230 z 8.7.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Artur Florêncio & Filhos, Affsports / EUIPO – Anadeco Gestion (sflooring)(Sprawa T-533/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego sflooring – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy T-FLOORING – Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego – Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2020/C 339/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Artur Florêncio & Filhos, Affsports Lda (Sintra, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat D. Martins Pereira Soares)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fisher, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Anadeco Gestion, SA (Kartagena, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokaci J. Erdozain Lopez i J. Galan Lopez)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 maja 2019 r. (sprawa R 1870/2018-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Anadeco Gestion a Artur Florêncio & Filhos, Affsports.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 20 maja 2019 r. (sprawa R 1870/2018-4).
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 3) EUIPO i Anadeco Gestion, SA pokrywają własne koszty oraz po połowie koszty poniesione przez Artur Florêncio & Filhos, Affsports Lda przed Sądem i Izbą Odwoławczą.

(¹) Dz.U. C 312 z 16.9.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – EP / Komisja

(Sprawa T-605/19) (¹)

[Służba publiczna – Urzędnicy – Postępowanie w sprawie awansu 2018 – Decyzja o nieprzyznaniu awansu – Artykuł 45 regulaminu pracowniczego – Obowiązek uzasadnienia – Porównanie osiągnięć]

(2020/C 339/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: EP (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Lilamand i L. Vernier, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 270 TFUE wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 listopada 2018 r. o nieprzyznaniu skarżącemu awansu do grupy zaszerogowania AD 9 w postępowaniu w sprawie awansu 2018.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 13 listopada 2018 r. o nieprzyznaniu skarżącemu awansu do grupy zaszerogowania AD 9 w postępowaniu w sprawie awansu 2018.
- 2) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – FF Group Romania / EUIPO – KiK Textilien und Non-Food (_kix)**(Sprawa T-659/19) ⁽¹⁾**

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego _kix – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy kik – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 47 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001]

(2020/C 339/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: FF Group Romania SRL (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat A. Căvescu)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: KiK Textilien und Non-Food GmbH (Bönen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci L. Pechan, S. Körber i N. Fangmann)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lipca 2019 r. (sprawa R 353/2019-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między KiK Textilien und Non-Food a FF Group Romania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) FF Group Romania SRL zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Euroapothecca / EUIPO – General Nutrition Investment (GNC LIVE WELL)**(Sprawa T-686/19) ⁽¹⁾**

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy GNC LIVE WELL – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2017/2001]

(2020/C 339/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Euroapothecca UAB (Wilno, Litwa) (przedstawiciele: adwokaci R. Žabolienė i E. Saukalas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Lukošūtė, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: General Nutrition Investment Company (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. Rijdsdijk)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 lipca 2019 r. (sprawa R 2189/2018-5) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Euroapothea a General Nutrition Investment Company.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Euroapothea UAB zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 25.11.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)

(Sprawa T-696/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Moins de migraine pour vivre mieux – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2020/C 339/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Petach Tikva, Izrael) (przedstawiciele: adwokaci J. Bogatz, Y. Stone)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: L. Rampini, V. Ruzek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 sierpnia 2019 r. (sprawa R 778/2019-5) dotyczącą zgłoszenia do rejestracji oznaczenia słownego Moins de migraine pour vivre mieux jako znaku towarowego Unii Europejskiej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Teva Pharmaceutical Industries Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 413 z 9.12.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben.)

(Sprawa T-697/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Weniger Migräne. Mehr vom Leben. – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2020/C 339/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Petach Tikva, Izrael) (przedstawiciele: adwokaci J. Bogatz, Y. Stone)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: L. Rampini, V. Ruzek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 sierpnia 2019 r. (sprawa R 779/2019-5) dotyczącą zgłoszenia do rejestracji oznaczenia słownego Weniger Migräne. Mehr vom Leben. jako znaku towarowego Unii Europejskiej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Teva Pharmaceutical Industries Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 413 z 9.12.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r. – Austria Tabak/ EUIPO – Mignot & De Block (AIR)

(Sprawa T-800/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy AIR – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2017/1001 – Zmiana charakteru odróżniającego]

(2020/C 339/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Austria Tabak GmbH (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Gracia Albero i R. Ahijón Lana)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Mignot & De Block BV (Eindhoven, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat S. Körber)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 września 2019 r. (sprawa R 1665/2018-4) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Mignot & De Block a Austria Tabak.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Austria Tabak GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 10.2.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 3 lipca 2020 r. – Falqui i Poggiolini / Parlament

(Sprawy połączone T-347/19 i T-348/19) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalna – Szczególny status posła do Parlamentu Europejskiego – Posłowie do Parlamentu Europejskiego wybrani w okręgach włoskich – Przyjęcie przez Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (prezydium izby deputowanych, Włochy) uchwały nr 14/2018 w sprawie emerytur – Zmiana wysokości emerytur – Skargi oczywiście niedopuszczalne]

(2020/C 339/27)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Enrico Falqui (Florencja, Włochy), Danilo Poggiolini (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Sorrentino i A. Sandulli)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: S. Seyr i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności pism z dnia 11 kwietnia 2019 r. sporządzonych, w przypadku każdego ze skarżących, przez przewodniczącego Działu Wynagrodzeń i Uprawnień Socjalnych Posłów w Dyrekcji Generalnej ds. Finansów Parlamentu i dotyczących dostosowania przysługujących im emerytur w następstwie wejścia w życie w dniu 1 stycznia 2019 r. uchwały nr 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (prezydium izby deputowanych, Włochy).

Sentencja

- 1) Skargi zostają odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne.
- 2) Enrico Falqui i Danilo Poggiolini pokrywają, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Parlament Europejski.

⁽¹⁾ Dz.U. C 263 z 5.8.2019

Postanowienie Sądu z dnia 3 lipca 2020 r. – Tognoli i in. / Parlament

(Sprawy połączone T-395/19, T-396/19, T-405/19, T-408/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-443/19, T-455/19, od T-458/19 do T-462/19, T-464/19, T-469/19 i T-477/19) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalna – Szczególny status posła do Parlamentu Europejskiego – Posłowie do Parlamentu Europejskiego wybrani w okręgach włoskich – Przyjęcie przez Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (prezydium izby deputowanych, Włochy) uchwały nr 14/2018 w sprawie emerytur – Zmiana wysokości emerytur – Skargi oczywiście niedopuszczalne]

(2020/C 339/28)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Carlo Tognoli (Mediolan, Włochy) i 19 innych skarżących, których nazwiska zawiera załącznik do postanowienia (przedstawiciel w sprawach T-395/19, T-396/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-455/19, T-458/19 à T-462/19, T-464/19, T-469/19 i T-477/19: adwokat M. Merola, przedstawiciele w sprawach T-405/19, T-408/19 i T-443/19: adwokaci M. Merola oraz L. Florio)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: S. Seyr i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności pism z dnia 11 kwietnia 2019 r. sporządzonych, w przypadku każdego ze skarżących, przez przewodniczącego Działu Wynagrodzeń i Uprawnień Socjalnych Posłów w Dyrekcji Generalnej ds. Finansów Parlamentu i dotyczących dostosowania przysługujących im emerytur w następstwie wejścia w życie w dniu 1 stycznia 2019 r. uchwały nr 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (prezydium izby deputowanych, Włochy).

Sentencja

- 1) Skargi zostaną odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne.
- 2) Carlo Tognoli i pozostali skarżący pokrywają, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Parlament Europejski.

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 z 19.8.2019.

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2020 r. – DD / FRA

(Sprawa T-470/20)

(2020/C 339/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DD (przedstawiciele: adwokaci A. Blot i L. Levi)

Strona pozwana: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora FRA z dnia 11 listopada 2019 r. o nałożeniu kary dyscyplinarnej w postaci usunięcia ze stanowiska ze skutkiem od dnia 15 listopada 2019 r;

- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora FRA z dnia 15 kwietnia 2020 r., otrzymanej tego samego dnia, oddalającej zażalenie złożone przez stronę skarżącą na ww. decyzję w dniu 16 grudnia 2019 r.;
- naprawienie szkody i zadośćuczynienie za krzywdę doznaną przez skarżącego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zestawy zarzutów dotyczących odpowiednio kwestii merytorycznych i proceduralnych oraz zasady proporcjonalności.

W odniesieniu do istoty sprawy:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie – Naruszenie zasady pewności prawa – Naruszenie art. 7 ust. 1 austriackiego prawa autorskiego – Naruszenie art. 11 karty praw podstawowych.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad dobrej administracji i należytej staranności – Naruszenie zasady domniemania niewinności – Ciężar dowodu – Nieuwzględnienie okoliczności faktycznych – Obowiązek poddania się ocenie w złożonych oświadczeniach.
3. Zarzut trzeci, dotyczący braku bezstronności, neutralności i obiektywizmu dyrektora jako organu powołującego – Naruszenie zasady domniemania niewinności – Nadużycie władzy.
4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistych błędów w ocenie.
  - i. Domniemane naruszenie przez stronę skarżącą art. 11 regulaminu pracowniczego nie ma oparcia w faktach.
  - ii. Domniemane naruszenie przez stronę skarżącą art. 12 regulaminu pracowniczego nie ma oparcia w faktach.
  - iii. Domniemane naruszenie przez stronę skarżącą art. 21 regulaminu pracowniczego nie ma oparcia w faktach.

W odniesieniu do kwestii proceduralnych, strona skarżąca zarzuca następujące nieprawidłowości proceduralne:

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że przy wszczęciu dochodzenia administracyjnego brak było nawet dowodów *prima facie* i że postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte w sposób nieprawidłowy.
2. Zarzut drugi dotyczący nieprzestrzegania mandatu przez osobę prowadzącą dochodzenie – Naruszenie przez stronę pozwaną: art. 4 ust. 2 i art. 7 ust. 6 decyzji FRA nr 2013/01⁽¹⁾, art. 4 ust. 1 lit. a), art. 4 ust. 1 lit. b), art. 4 ust. 1 lit. c), art. 4 ust. 1 lit. d) i art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/1725⁽²⁾, a przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia 2018/1725, art. 4 ust. 1 lit. a), art. 4 ust. 1 lit. b), art. 4 ust. 1 lit. c), art. 4 ust. 1 lit. d) i art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) 45/2001⁽³⁾ – Naruszenie dotyczy ponadto skutków wyroku stwierdzającego nieważność.
3. Trzeci zarzut dotyczący braku bezstronności, neutralności i obiektywizmu osoby prowadzącej dochodzenie.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do obrony, w szczególności prawa do bycia wysłuchanym – naruszenie przez stronę pozwaną art. 1 i 2 załącznika IX do regulaminu pracowniczego oraz naruszenie art. 12 tego załącznika.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku staranności – naruszenie przez stronę pozwaną rozsądnego terminu i art. 22 załącznika IX do regulaminu pracowniczego.

Tytułem żądania ewentualnego strona skarżąca powołuje się również na naruszenie zasady proporcjonalności.

- (¹) Decyzja w sprawie prowadzenia postępowań administracyjnych i postępowań dyscyplinarnych.
(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U.2018 L 295, s. 39)
(³) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001 L 8, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2020 r. – Diego / EUIPO – Forbo Financial Services (WOOD STEP LAMINATE FLOORING)

(Sprawa T-498/20)

(2020/C 339/30)

Język skargi: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Diego Kereskedelmi és Szolgálató Kft. (Dabas, Węgry) (przedstawiciel: adwokat P. Jalsovszky)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Forbo Financial Services AG (Baar, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „WOOD STEP LAMINATE FLOORING” – zgłoszenie nr 17675802

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 czerwca 2019 r. w sprawie R 1630/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie, że nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do znaków towarowych STEP i WOOD STEP Laminate Flooring;
- nakazanie EUIPO zarejestrowania spornego znaku towarowego;
- nakazanie EUIPO oddalenia sprzeciwu;
- obciążenie strony, której żądania zostaną oddalone, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b)–d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 26 ust. 2 TFUE;
- Naruszenie art. 34 i 35 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 15 sierpnia 2020 r. – Uno / Komisja

(Sprawa T-514/20)

(2020/C 339/31)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Uno Organización Empresarial de Logística y Transporte (Coslada, Hiszpania) (przedstawiciel: J. Piqueras Ruiz, abogado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2020) 3108 final z dnia 14 maja 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.50872 (2020/NN) – Rekompensata dla Correos z tytułu obowiązku świadczenia usługi powszechnej, 2011–2020, i w konsekwencji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawie T-513/20, Asempre/Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2020 r. – Mandelay / EUIPO – Qx World (QUEST 9)

(Sprawa T-516/20)

(2020/C 339/32)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mandelay Magyarország Kereskedelmi Kft. (Mandelay Kft.) (Szigetszentmiklós, Węgry) (przedstawiciele: adwokaci V. Luszcz, C. Sár i E. Ulviczki)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Qx World Kft. (Budapeszt, Węgry)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „QUEST 9” – zgłoszenie nr 17 885 953

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 czerwca 2020 r. w sprawie R 1900/2019-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w ramach niniejszego postępowania oraz postępowania przed Izbą Odwoławczą;
- w przypadku interwencji, obciążenie interwenienta kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w ramach niniejszego postępowania oraz postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 95 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 97 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych;
- Naruszenie obowiązku uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2020 r. – VF International / EUIPO – National Geographic Society (NATIONAL GEOGRAPHIC)

(Sprawa T-517/20)

(2020/C 339/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: VF International Sagl (Stabio, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat T. van Innis)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: National Geographic Society (Waszyngton, Dystrykt Kolumbii, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „NATIONAL GEOGRAPHIC” – unijny znak towarowy nr 9 419 731

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 maja 2020 r. w sprawie R 1665/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO wszystkimi kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2020 r. – VF International/ EUIPO – National Geographic Society (NATIONAL GEOGRAPHIC)

(Sprawa T-518/20)

(2020/C 339/34)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: VF International Sagl (Stabio, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat T. van Innis)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: National Geographic Society (Waszyngton, Dystrykt Kolumbii, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy NATIONAL GEOGRAPHIC w kolorze żółtym i czarnym – unijny znak towarowy nr 2 148 799

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 maja 2020 r. w sprawie R 1664/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2020 r. – Setarcos Consulting / EUIPO (Blockchain Island)**(Sprawa T-523/20)**

(2020/C 339/35)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Setarcos Consulting Ltd. (Sliema, Malta) (przedstawiciel: adwokat S. Stafylakis)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy „Blockchain Island” – zgłoszenie nr 18 027 834*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 czerwca 2020 r. w sprawie R 2806/2019-5**Żądanie***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO wszystkimi kosztami postępowania związanymi z postępowaniem przed Sądem i Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2020 r. – Devin / EUIPO – Haskovo Chamber of Commerce and Industry (DEVIN)**(Sprawa T-526/20)**

(2020/C 339/36)

*Język skargi: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Devin EAD (Devin, Bułgaria) (przedstawiciele: adwokaci B. Van Asbroeck, G. de Villegas i C. Haine)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Haskovo Chamber of Commerce and Industry (Haskovo, Bułgaria)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego znaku towarowego:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy „DEVIN” – unijny znak towarowy nr 9 408 865*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 maja 2020 r.

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 3 lub art. 59 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2020 r. – Kočner / Europol

(Sprawa T-528/20)

(2020/C 339/37)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Marián Kočner (Bratysława, Słowacja) (przedstawiciele: M. Mandzák i M. Para, adwokaci)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol)

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz kwoty 100 000 EUR oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem skargi jest wniosek na podstawie art. 268 TFUE o zasądzenie odszkodowania z tytułu odpowiedzialności pozaumownej za poniesioną przez skarżącego szkodę wskutek dwóch zdarzeń wywołujących szkodę. Zdaniem skarżącego pierwsze zdarzenie wywołujące szkodę polega na przetwarzaniu przez stronę pozwaną danych osobowych skarżącego bez zgody sądu lub niezależnego organu administracyjnego poprzez pozyskanie i wydobycie danych z telefonów komórkowych oraz wyciek danych z otoczenia strony pozwanej (zdarzenie powodujące szkodę nr 1). Drugie zdarzenie powodujące szkodę miałyby polegać na tym, że strona pozwana sporządziła oficjalny raport, w którym stwierdziła, że skarżący jest umieszczony na tzw. „Listach mafijnych” („Mafiánsky zoznamy”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący bezprawnego zachowania strony pozwanej polegającego na wycieku danych osobowych skarżącego z dyspozycji strony pozwanej, za który odpowiada strona pozwana na podstawie art. 38 ust. 7 rozporządzenia nr 2016/794 (!). W przypadku wycieku danych z zabezpieczonych telefonów komórkowych naruszono prawa chronione na mocy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, natomiast w związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę nr 1, wystąpiła szkoda niematerialna, którą skarżący szacuje na 50 000 EUR za zdarzenie wywołujące szkodę nr 1.

2. Zarzut drugi dotyczący zakwalifikowania skarżącego do tzw. „List mafijnych” („Mafiánsky zoznamy”), które nie są regulowane żadnymi przepisami, czy to na poziomie prawa UE, czy prawa krajowego, czy to Republiki Słowackiej, czy państwa członkowskiego UE, a taka klasyfikacja skarżącego jest wyraźnym naruszeniem w zakresie nielegalnego przetwarzania danych osobowych. Listy te rażąco naruszają prawa chronione w Karcie praw podstawowych UE w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a także orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. W związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę nr 2 wystąpiła szkoda niematerialna, którą skarżący szacuje na 50 000 EUR.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW.

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2020 r. – LR / EBI

(Sprawa T-529/20)

(2020/C 339/38)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: LR (przedstawiciel: adwokat Á. Gómez de la Cruz Pérez)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI)

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 9 stycznia 2020 r. oddalającej wniosek skarżącego o dodatek na ponowne zagospodarowanie z tytułu przeniesienia się do ośrodka interesów życiowych po zakończeniu stosunku pracy ze stroną pozwaną oraz decyzji z dnia 15 maja 2020 r. o oddaleniu zażalenia wniesionego przez skarżącego w dniu 19 lutego 2020 r. na decyzję strony pozwanej z dnia 9 stycznia 2020 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 15 maja 2020 r. oddalającej wniosek skarżącego z dnia 19 lutego 2020 r. o przyznanie mu prawa do dodatku na ponowne zagospodarowanie w razie uznania przez Sąd Unii Europejskiej lub Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej tego prawa na rzecz skarżących w sprawie T-387/19, DF i DG/EBI;
- zasądzenie od strony pozwanej dodatku na ponowne zagospodarowanie, wraz z odsetkami za zwłokę naliczanymi według stopy Europejskiego Banku Centralnego powiększonej o dwa punktu do czasu wypłacenia dodatku w całości;
- obciążenie strony skarżącej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego naruszenia prawa.

- Skarżący twierdzi w tym względzie, że nowa wykładnia od 2017 r. wyjątku przewidzianego w art. 13 ust. 1 przepisów administracyjnych EBI prowadzi do oczywistego naruszenia prawa i jest sprzeczna z własnymi działaniami tej instytucji.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku konsultacji z przedstawicielami personelu.
  - Skarżący twierdzi w tym względzie, że nowa wykładnia jest równoznaczna z zawołowanym postępowaniem legislacyjnym przeprowadzonym przez niewłaściwy organ przy braku przestrzegania wymogów formalnych i trybu, podczas którego to postępowania nie przeprowadzono konsultacji z przedstawicielstwem personelu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad proporcjonalności, praw nabytych, uzasadnionych oczekiwań i braku przepisów przejściowych.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku staranności i zasady dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2020 r. – Wolf Oil / EUIPO – Rolf Lubricants (ROLF)

(Sprawa T-531/20)

(2020/C 339/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wolf Oil Corp. (Hemiksem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci T. Heremans i L. Depypere)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Rolf Lubricants GmbH (Leverkusen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego ROLF – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 286 835

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 czerwca 2020 r. w sprawie R 1958/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- ewentualnie, zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uznanie odwołania za zasadne i w konsekwencji uwzględnienie sprzeciwu;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 95 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2020 r. – Stada Arzneimittel / EUIPO – Pfizer (RUXIMBLIS)**(Sprawa T-542/20)**

(2020/C 339/40)

Język skargi: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.-C. Plate i R. Kaase)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Pfizer Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy „RUXIMBLIS” – zgłoszenie nr 17 865 738*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 czerwca 2020 r. w sprawie R 1877/2019-4**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania odwoławczego.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL